

28 MAR 1989

SOME STRUCTURAL CHARACTERISTICS OF LINAMARASE
FROM CASSAVA (*Manihot esculenta* CRANTZ.)

PENNAPA KISAMANONTA

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF
MASTER OF SCIENCE
(BIOCHEMISTRY)

อภินันท์นาการ

จาก

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

FACULTY OF GRADUATE STUDIES

MAHIDOL UNIVERSITY

Copyright by Mahidol University

1989

13924

ชื่อวิทยานิพนธ์ คุณสมบัติทางโครงสร้างบางประการของ เอนไซม์ลินามาเรสจากมัน
สาปะหลัง

ผู้วิจัย เพ็ญภา กิจามานนท์

ปริญญา วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (ชีวเคมี)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

มนตรี จุฬาวัดทนทล, Ph.D.

กัญญา พานิชพันธ์, Ph.D.

ม.ร.ว. ชัยยุทธ สวัสดิวัตน์, Ph.D.

บุรชัย สนธยานนท์, Ph.D.

วันที่สำเร็จการศึกษา 2 มิถุนายน พ.ศ. 2532

บทคัดย่อ

ไอโซไซม์สามชนิดของ เอนไซม์ลินามาเรสที่สกัดจากก้านใบของมันสาปะหลัง มี pI 4.3, 3.3 และ 2.9 จากการศึกษาคุณสมบัติทางโครงสร้างและการจับกันของหน่วยย่อย โดยย่อยด้วยโปรตีเอสชนิดต่างๆ พบว่าไม่ถูกย่อยด้วยโปรตีเอสชนิดต่างๆ คือ ทริปซิน โปรเนส เทอร์โมไลซิน ปาเปน สับทิลซิน คลอลาจีเนส และโบรมีเลน แต่จะถูกย่อยด้วยทริปซิน โปรเนส และเทอร์โมไลซิน หลังจากทำให้เสียสภาพโดยความร้อน วิเคราะห์ผลผลิตที่ได้จากการย่อยโดยวิธี SDS-PAGE พบว่าให้ชิ้นส่วนย่อยที่คล้ายคลึงกัน แสดงให้เห็นว่าไอโซไซม์ทั้งสามชนิดประกอบด้วยสารโปรตีนที่คล้ายคลึงกัน การศึกษาปริมาณไลซีนที่เป็นองค์ประกอบของไอโซไซม์ทั้งสามชนิดทั้งที่อยู่ในสภาพธรรมชาติ และที่เสียสภาพธรรมชาติ โดยทำปฏิกิริยากับ TNBS พบว่าไอโซไซม์ pI 4.3 มีปริมาณไลซีนเท่ากับ 179 และ 199 โมลไลซีน/โมลไอโซไซม์ตามลำดับ เมื่อศึกษาปริมาณของไลซีนของ ไอโซไซม์ทั้งสองชนิดที่อยู่ในสภาพธรรมชาติ โดยทำปฏิกิริยาเดียวกันนี้ แต่มีตัวยับยั้งแบบแข่งขันอยู่ด้วย พบว่าปริมาณไลซีนไม่เปลี่ยนแปลง แสดงให้เห็นว่าโครงสร้างของไอโซไซม์เหล่านี้มีไลซีนเป็นองค์ประกอบอยู่บริเวณด้านนอก แต่ไม่พบเป็นองค์ประกอบของโครงสร้างส่วนที่เป็นบริเวณเร่งปฏิกิริยา เมื่อผ่านไอโซไซม์ทั้งสามชนิดลงใน Con A-Sepharose column พบว่าไอโซไซม์ทั้งสามชนิดค้างติดอยู่ในคอลัมน์ แสดงว่าเป็นสารประกอบ โกลโคโปรตีน

การศึกษาคุณสมบัติการจับกันระหว่างโอโรไซซึมทั้งสามชนิดที่ถูกดัดแปลงโดย TNBS กับ anti-linamarase serum พบว่าสามารถจับได้กับโอโรไซซึม pI 4.3 และ 3.3 แต่ไม่สามารถจับกับโอโรไซซึมทั้งสามชนิดที่ทำให้เสียสภาพด้วยความร้อน การศึกษาคุณสมบัติการแตกตัวเป็นหน่วยย่อยของเอนไซม์ลินามาเรส โดยทำปฏิกิริยากับกัวนิดีนไฮโดรคลอไรด์ พบว่า เอนไซม์ลินามาเรสสามารถแตกตัวเป็นหน่วยย่อย และสูญเสียสภาพการเร่งปฏิกิริยา เมื่อนำเอนไซม์มาทำปฏิกิริยากับ SDS ที่อุณหภูมิห้องนาน 30 นาที พบว่าสามารถทนต่อ SDS ความเข้มข้นสูงถึง 20% การวิเคราะห์โอโรไซซึมทั้งสามชนิดด้วย SDS-PAGE ที่มีความเข้มข้นของ SDS สูงถึง 1% พบว่าประกอบด้วยหน่วยย่อย หลายหน่วยที่มีขนาดแตกต่างกัน และจากการศึกษาคุณสมบัติการแตกตัวเป็นหน่วยย่อยโดยใช้ความร้อน พบว่าโอโรไซซึมทั้งสามชนิดจะแตกตัวเป็นหน่วยย่อยและสูญเสียสภาพการเร่งปฏิกิริยา ในขณะที่ β -mercaptoethanol ไม่ให้ผลดังกล่าว

Thesis Title: Some structural characteristics of linamarase
 from cassava (*Manihot esculenta* Crantz.)

Name: Pennapa Kisamanonta

Degree: Master of Science (Biochemistry)

Thesis Supervisory Committee

Montri Chulavatnatol, Ph.D.

Bhinyo Panijpan, Ph.D.

M.R. Jisnuson Svasti, Ph.D.

Burachai Sonthayanon, Ph.D.

Date of Graduation 2 June B.E. 2532 (1989)

ABSTRACT

Three isozyme of cassava petiole linamarase were used in two types of studies: structural study and subunit interaction study. Native isozymes were insensitive to the following proteases: trypsin, pronase, thermolysin, papain, subtilisin, collagenase and bromelain. After denaturation, they became sensitive to trypsin, pronase and thermolysin and yielded similar proteolytic fragments suggesting a similar protein chain among the isozymes. Using TNBS to modify lysine residues, the native and denatured forms of the isozyme pI 4.3 were found to have 179 and 199 mole lysines/mole isozyme respectively. Similarly, the native and denatured forms the isozyme pI 2.9 contained 88 and 100 moles/mole respectively. In the presence of a competitive inhibitor, the numbers of modified lysines of the native isozymes were not changed. The data indicated that most

lytic site. The isozymes were probably glycoproteins since they can be retained by a Con A-Sepharose column. The anti-linamarase serum was able to recognize the modified isozymes except isozyme pI 2.9 but could not recognize the heat-denatured isozymes. Guanidine hydrochloride dissociated the enzyme into smaller forms and caused inactivation also. Complete inactivation was observed by 3M GuHCl. However, the isozymes were stable in SDS up to 20% at room temperature for 30 min. In SDS-PAGE containing 1% SDS, active forms of different sizes were found. Treatment with β -mercaptoethanol did not dissociate the enzyme into subunits but heat treatment caused the dissociation and the complete loss of the activity.